

Зарічненщина – край повноводних рік, блакитних озер, непрохідних боліт, вічнозелених лісів. Жителі Зарічненщини – доброзичливі, щирі люди, закохані у свою малу батьківщину. Вони поважають історію рідного краю, бережуть його духовну та матеріальну спадщину.

Якщо вас цікавлять народні традиції, то доречно буде завітати в наш край тоді, коли тут відзначають традиційні свята Трійці («Водіння Куста»), Андріївські вечорниці (свято «Калити»), Івана Купала, Різдво та ін.

Адже фольклор Зарічненщини являє собою цінний об'єкт для історії культури. Наша земля багата на самобутні народні таланти. Далеко за межами нашого району відомі фольклорні колективи

сіл Старі Коні, Сенчиці, Омит, Комори, Вичівка, які є носіями народної пісенної традиції. Адже саме в процесі повсякденного побутового співу наш народ витворив десятки тисяч пісень, які відбивають

усі сторони його життя й становлять наше цінне духовне надбання.

Пісенний вир старовинних веснянок, обряду Водіння Куста,

купальських та троїцьких пісень

бережуть народні фольклорні колективи із с. Локниця,

с. Вовчиці, фольклорні аматорські колективи сіл Новорічиця, Храпин, Серники, Неньковичі, Морочне, Привітівка, Чернин, народні вокальні колективи «Батьківська хата», «Журавка» та троїсті музики з с. Морочне.

Завдяки старанням таких справжніх цінителів своєї славної минувшини, що із покоління в покоління передають обрядову та пісенну спадщину нащадкам, доноситься все багате культурне розмаїття до

наших днів і зберігаються на Зарічненщині давні обряди та воістину

рідкісні шедеври колишньої пісенної творчості.

Неповторною виконавицею народних пісень з традиційним поліським співом, з особливою манерою його автентичного виконання, відомою далеко за межами країни, є Доменіка Никифорівна Чеkun, із села Старі Коні Зарічненського району.

Доменіка Никифорівна є лауреатом Всесоюзних фестивалів народної творчості. Вона активна учасниця Першого і Другого Міжнародних фестивалів українського фольклору „Берегиня”, Міжнародного молодіжного фестивалю традиційної народної культури “Древлянські джерела” в м. Рівне, творчого звіту майстрів мистецтв і художніх колективів Рівненщини в м. Києві, обласного фестивалю „Пісні рідного краю”, Другого Міжнародного фестивалю фольклору в м. Києві, Міжнародного фестивалю “Музика Окраїни” в м. Люблін Республіки Польща.

В 1984 році Доменіка Чеkun заснувала аматорський фольклорний колектив с. Старі Коні,

якому у 1992 році було присвоєно почесне звання “народний”. Пісенний скарб давнини неповторними голосами доноситься до сердець.

Чекун Доменіка Никифорівна постійно працює над розвитком та відродженням

традиційного народного співу. Свою майстерність і набуті знання передає

молодим мешканцям рідного села.

За вагомий особистий внесок у розвиток культури, збереження народних традицій, високу професійну майстерність Чекун Доменіка Никифорівна неодноразово нагороджувалась почесними грамотами Міністерства культури України, управління культури і туризму обласної державної адміністрації, обласного центру народної творчості, багатьох громадських організацій.

Данія Чекун у вересні 2009 року з рук Президента України отримала посвідчення про присвоєння почесного звання «Заслужений працівник культури України» в Києві, де вона з очолюваним нею народним аматорським фольклорним

колективом із с. Старі Коні приймала участь в творчому звіті майстрів мистецтв і художніх колективів Рівненської області в рамках Фестивалю мистецтв України.

Доменіка Чекун – великий майстер, з великим талантом, з особливою манерою виконання автентичного співу, який чарує всіх її слухачів. Коли до небесного простору злітає голос Данії Чекун, вся історія життя нашого мальовничого, прекрасного краю прадавніх лісів, голубих озер і таємничих боліт, немов знову відроджується, скроплена живильною водою народної пам’яті і пісні, даруючи відчуття прекрасного співу минувшини і сьогодення своїми піснями про святе, про вічне, про Україну.

ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦС ПШБ ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦРБ

Ф О Л Ь К Л О Р З А Р І Ч Н Е Н Ш И Н И

Вип.1

ЗАРІЧНЕ
2017

Пісенний скарб давнини
неповторними голосами доноситься
до сердець її колективом,

Лине пісня у виконанні Данії
Чекун, і немов до цілющого джерела
припадаєш до неї. Адже вона – про
святе, про вічне, про Україну

Невичерпна пісенна криниця нашого
краю, незміряне духовне багатство
його людей, незрівняна краса душі,
що голосистим співом лине ген,
увись.

Закружляв пісенний вир, торкнувшись
найглибших, найсокровенніших струн
душі.

Вся історія життя нашого
мальовничого, прекрасного краю
прадавніх лісів, голубих озер і
таємничих боліт, немов знову
відроджувалася, скроплена
живильною водою народної пам'яті і
пісні.

Учасники сьогоднішнього свята по
крупинці зібрали найкращі скарби
пісень, звичаїв і традицій наших
пращурів і сьогодні передають їх нам.

Нехай ті вічні цінності ніколи не
забуваються. Буде жити наше

мистецтво, буде жити наша культура
– буде жити Україна

Ми всі зібралися у цьому
мальовничому куточку Зарічненщини,
що спраглими вустами припасти до
цілющого джерела народної
творчості. Народна пісня, звичаї,
обряди – це вічність, правда, добро і
краса. Тож давайте жити так, щоб
пісня нашого сьогодення, іще не
створена, але вже написана, була
вродливою, чесною, скромною
словом і мудрою, щоб вона носила ту
одежину, яку носить народ, і не
хвалиться пишностями, не була
гордою, а була з цілющого джерела
української культури.

Не цурайся пісні, чутої від мами,
Не згуби, - то мова прадідів твоїх.
Бо зрєктися пісні, що цвіла віками, -
Мов забудь народ свій, даль його
доріг.

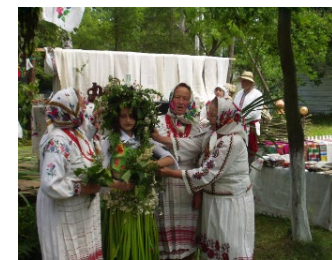
У яких би фарбах небо не світилось,
Бережи кровинку рідного тепла.
Тільки б вічні зорі в криниці
дивились,
Тільки б наша пісня нас пережила

Полісся є одним із регіонів, де
найповніше збереглися зразки
традиційного й пізнього фольклору.

Фольклор був і залишається плідним
джерелом збагачення сучасної
культури й водночас скарбницею
пізнавально-історичної інформації.
Саме пісня є одвічним духовним
джерелом, з якого українці черпали
творче натхнення і стимули для свого
національного відродження.

Пісні, які дійшли до
нашого часу, і які ми намагаємось
зберегти, дадуть можливість глибше
пізнати історію і культуру Поліського
краю, чарівну красу та силу
української народної пісні.

немов до цілющого джерела
припадаєш до нього.

Носіями народних традицій у наш час є переважно люди старшого віку, які росли й виховувалися ще тоді, коли народна пісня жила в побуті повнокровним життям. В основному ж народні пісні люди співали й творили переважно самі для себе, для власного задоволення

